

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 09.08.1966, sp. zn. 5 Co 409/66, ECLI:CZ:KSBR:1966:5.CO.409.1966.1

Číslo: 61/1967

Právní věta: Rozhodnutí rozhodčího orgánu, jímž bylo rozhodnuto do 30 dnů od podání návrhu pouze o základu nároku, není rozhodnutím o sporu (§ 213 zák. práce, § 16 odst. 1 vyhl. č. 82/1965 Sb.) a účastník může navrhnout postoupení sporu k dalšímu projednávání soudu.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 09.08.1966

Spisová značka: 5 Co 409/66

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení rozhodčí

Předpisy: 82/1965 Sb. § 16 ods. 1 65/1965 Sb. § 213

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 61/1967 sb. rozh.

Rozhodnutí rozhodčího orgánu, jímž bylo rozhodnuto do 30 dnů od podání návrhu pouze o základu nároku, není rozhodnutím o sporu (§ 213 zák. práce, § 16 odst. 1 vyhl. č. 82/1965 Sb.) a účastník může navrhnout postoupení sporu k dalšímu projednávání soudu.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně ze dne 9. 8. 1966, [5 Co 409/66](#).)

Okresní soud Brno-město zastavil řízení, jímž se navrhovatel domáhal na odpůrci náhrady škody z pracovního úrazu s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc vrácena příslušnému rozhodčímu orgánu k dalšímu jednání.

Krajský soud v Brně rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil.

Z odůvodnění:

Skutečností je, že rozhodčí řízení nemělo v této věci bezvadný průběh. To však neopravňuje okresní soud k postupu, který zvolil, neboť okresní soud není nadřízeným orgánem vůči rozhodčímu orgánu, nemůže mu ukládat odstranění vad, kterých se v řízení dopustil. Rozhodčí řízení je upraveno (§ 207 a násl. z. p. a vyhl. č. 82/1965 Sb.) tak, aby zajišťovalo pracujícím včasnou a účinnou ochranu jejich

práv u soudních orgánů v případech, kdy se jim jí nedostalo u rozhodčího orgánu. Z obsahu spisu o rozhodčím řízení je patrné, že rozhodčí orgán rozhodl tak, že se navrhovatel „podílí na zavinění svého úrazu z 50 %“. Z porovnání ustanovení § 12 odst. 1 vyhl. č. 82/1965 Sb. a § 152 odst. 2, věty druhé o. s. ř. vyplývá, že zatímco občanský soudní řád zná instituci mezitímních a částečných rozsudků, citovaná vyhláška o rozhodčím řízení tento institut neupravuje a hovoří jen o rozhodnutí sporu. Nutno proto dospět k závěru, že takové rozhodnutí, které se týká jen základu sporu, nelze pokládat za ukončení sporu ve lhůtě 30 dnů a tedy za výsledné rozhodčí řízení.

Z uvedeného vyplývá, že rozhodčí řízení zůstalo v této věci bezvýsledné, protože navrhovatel hned při jednání rozhodčího orgánu dne 15. 2. 1966 projevil s rozhodnutím nesouhlas a „odvolal se k soudu“, čímž projevil vůli - později opakovanou i v odvolání - aby o věci v celém rozsahu rozhodl soud (§ 213 z. p. a § 16 vyhl. č. 82/1965 Sb.). Je tedy na místě, aby okresní soud pokračoval v projednávání sporu.